

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редкація: Адміністрація:
"Свобода", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

PIK LXXXV. Ч. 42. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 24-ГО ЛЮТОГО 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. FRIDAY, FEBRUARY 24, 1978 No. 42. VOL. LXXXV.

ПІДГАСЦЬКІ ЖИДИ В НЬЮ ЙОРКУ ВІДЯЧИЛИСЬ УКРАЇНЦЕВІ ЗА РЯТУНОК

Роман Білешкий зі Сабіною Шніцер під час своїх гостинних відвідин в Нью-Йорку.

Нью-Йорк. — Група жидів з Підгаєччини, які сьогодні живуть в достатках в ЗСА і в Канаді, не забули про Романа Білешкого, 52-літнього залізничного працівника в цьому містечку Західної України. В 1943-му році Р. Білешкий і його покійний батько Левко врятували ім життя.

Про цей один з численних випадків, що мали місце під час Другої світової війни, написав Бернард Рабін, кореспондент місцевого щоденника "Дейлі Ньюс" в числі з четверга, 16-го лютого 1978-го року, у виданні для Кайсу, Н.-Й. З відчуттями за допомогою і рятунку від майже певної смерті ця група віднайшла Р. Білешкого і

після довгих старань спробувала його до Нью-Йорку на односторонній відвідині, оплативши йому подорож літаком. Він прибув до ЗСА 18-го січня, а 16-го лютого відлетів додому, обдарований щедро відчуженими приятелями жидами. Напередодні його візиту відбулося останнє з кількох прийнятих в домі Сабіни Шніцер, однієї з членів групи.

"Весною 1943-го року нацисти напали на Україну і впади до нашого маленького села", — розповідає п-і С. Шніцер, який тоді було дев'ять років. "Спершу воно обмежувалося до побиття жителівського населення. Але незабаром мій батько, Геррі Грау, який

(Закінчення на стр. 3-й)

День Української Державності у Клівленді

Конгресменка Мері Ровз Окар передає голові УЗО, головному радному УНСоюзу д-рові Богданові Футесві копію зголошення нею в Конгресі ЗСА резолюції відносно проголошення 22-го січня Днем Української Незалежності. Біля конгресменки (ліва) стоїть асамблеїст з Ілліной д-р Борис Антонович та члени Управи УЗО — Відділу УККА

Клівленд (рід). — Як було заповідано в "Свободі" з 14 січня 1978, в місті Клівленді, стейту Огайо, відбувся, 21-го січня 1978 року День Української Державності. Українська громада Клівленду відзначувала 60-річчя проголошення Самостійності та 59-річчя Соборності України, державних актів, які відбулися 22-го січня 1918 і 22-го січня 1919 на Софійській площі в Києві.

Підготовку до відзначення цих великих роковин пере-

Свято Української Державності в Мількові

Грефтон, Вис. (Р.Д.). — 29-го січня п. р. старанням місцевого Відділу УККА, українці міста Мількові та околиць відзначили 60-річчя проголошення Української Державної Незалежності. Святоючною програмою проводив голова Відділу УККА, д-р Богдан Давидович. Уляна Тишинська прочитала прокламацію "Дня Української Незалежності" в стейті Вис-

кансин, проголошеною губернатором М. Шрайбером. Головним доповідачем був інженер Василь Нагіряк із Медисону, Вис.

ПРОПАМ'ЯТНОЮ ТАБЛИЦЕЮ ВІДЗНАЧЕНО ПОДВІЙНУ РІЧНИЦЮ УНС

Джерзі Сіті. — Минулої середи, 22-го лютого 1978 р., тут прикріпленням відповідної пропам'ятної таблиці до стіни при вході до Української Будівлі Українського Народного Союзу утривалося згадка про щодня точно дві річниці цієї сьогодні найстаршої і найбільшої української установи у вільному світі: 84-ту річницю заснування УНСоюзу в дні "Батька своєї країни" Джорджа Вашингтона 22-го лютого 1894 року та 4-ту річницю присвяти піонерам УНСоюзу новозбудованої 15-поверхової Української Будівлі при 30 Монтгомері стріт, що відбулася з відповідною церемонією 22-го лютого 1974-го року. На прикріпленій бронзовій таблиці є напис в англійській мові, який в українському перекладі звучить: "Ця Будівля була присвячена 22-го лютого 1974 відповідно до церемонії пам'яті українських піонерів і основоположників Українського Народного Союзу, Інк., в Шамокіні, Пенсильванія, 22-го лютого 1894".

Дальше подано імена членів Головного Уряду УНС в роках 1970-1974: головний президент Йосип Лисогір, заступник головного президента Іван Телюк, сенатор Павло Юзик і Марія Душник, заступник головного президента і рекордний секретар Володимир Сохан, головний секретар Ярослав Падох і головний касир Уляна Дячук; Головна Контрольна Комісія: Іван Геврик, Іван Винник, Богдан Гнатюк, Іван Скальчук і Михайло Данилюк, Головні Радні: Василь Ділюк, Степан Гавриш, Тарас Шмагала, Богдан Футей, Анатолій Дорошенко, Анна Гарас, Дмитро Попадинець, Тарас Шпікула, Анна Чопик, Володимир Запаранюк, Мирон Куропас, Мирослав Кальба, Євген Репета і Андрій Джула.

З технічних причин — графічного приміщення довших і коротших імен — у поданому вище порядку (за кількістю одержаних у виборі голосів) імен головних радних на таблиці треба було зробити деякі пересунення.

ЗСА ПРОДОВЖУЮТЬ РОЛЮ ПОСЕРЕДНИКА НА БЛИЗЬКОМУ СХОДІ

Єрусалим/Вашингтон. — Алфред Атертон, асистент державного секретаря, минулого вівторка, 21-го лютого, знову почав сповняти свою посередницьку між Ізраїлем і Єгиптом, щоб довести до спільної декларації відносно загальних принципів щодо замирення на Близькому Сході. Атертон, який виконував ту функцію кілька тижнів тому, але припинив діяльність, коли єгипетський президент Анвар ель-Садат прибув до ЗСА на переговори з президентом Джиммі Картером, минулого вівторка у Єрусалимі відбув нараду з прем'єром Менахемом Бегіном, міністром закордонних справ Моше Даяном і міністром оборони Езером Вайцманом. Після наради Атертон і члени ізраїльського уряду відмовилися відповісти на запити журналістів відносно обговорених ними тем, а тільки підтвердили, що головна справа — це спільна декларація загальних принципів замирення.

У середу, 22-го лютого, Атертон планував відлетіти до Каїра, щоб передати єгипетським властям найновіші пропозиції Ізраїля, заявивши, що ці пропозиції не дуже відрізняються від попередніх.

Алфред Атертон, як теж речник ізраїльського та єгипетського урядів погоджуються, що під час пору найбільшого перешкодою до оприлюднення спільної декларації принципів — це справа ізраїльських цивільних осель на окупованій арабській території на Синайському півострові та на західному березі ріки Йордан, як також питання палестинських арабів. Ізраїль не хоче погодитися, щоб в тій декларації був вислів про "законні права палестинських арабів", бо вважає, що це може довести до створення са-

мостийної "батьківщини" палестинців, що, на думку Єрусалиму, становило б поважну загрозу для безпеки Ізраїля.

Віднолюючи свою функцію посередника між Єрусалимом і Каїром, Атертон не сподіється, що його місія, "зразку увінчається успіхом", але попередив, що на будь-які конкретні висліди треба буде жити "порівняльно довший час".

Минулого вівторка справа Близького Сходу була також темою виступу державного секретаря Сайруса Венса перед Комісією Палати Репрезентантів для міжнародних справ. Він заявив, що Біллі Дім не погодиться на те, щоб були введені "значні зміни" в план президента Картера щодо продажу військових літаків Єгиптові, Саудівській Аравії та Ізраїлю. Як відомо, уряд ЗСА вирішив продати Єгиптові 50 літаків типу "Ф-5Е", які не належать до категорії наймодерніших, як також продати Саудівській Аравії 60 новіших літаків класу "Ф-15", а Ізраїлю мав би право закупити 15 літаків типу "Ф-15" та 75 літаків класу "Ф-16". Ряд американських законодавців і жителівська громада в Америці вважають, що рішення продати військові літаки двома згаданим арабським державам може створити загрозу для безпеки Ізраїля. Натомість речник Білого Дому і Департаменту оборони підкреслюють, що Єгипет не міг би ефективно використовувати американські літаки проти Ізраїля, але потребує їх, щоб оборонитися від можливого нападу з боку сусідніх Лівії та Етіопії, які одержують зброю від Советського Союзу. Конгрес ЗСА мусить же погодитися на продаж літаків згаданим державам Близького Сходу.

Торріхос знав про ролі брата в торгівлі наркотиками

Вашингтон. — Сенатська Розвідка Комісія, що очолює демократичний сенатор Бірч Бай з Ілліної, у вівторок, 21-го лютого, передала цілому Сенату свій звіт, в якому ствердила, що панамський лідер Омар Торріхос Гієрра знав, що його рідний брат Моїсес, теперішній посол до Іспанії, та деякі інші члени уряду Панами брали участь у торгівлі наркотиками, зокрема на початку 1970-х років, але не поробив належних

заходів, щоб припинити цю торгівлю, або покарати винуватих. Звіт Сенатської комісії підкреслює, що нема жадних "конкретних доказів", що сам панамський президент Омар Торріхос був в будь-який спосіб причетний до цієї торгівлі, як також зазначає, що ціла справа з провадженням наркотиків не повинна мати жадного впливу на рішення Сенату відносно ратифікації нових договорів з Панамою щодо Панамського каналу.

THIS BUILDING WAS DEDICATED ON
FEBRUARY 22, 1974
WITH APPROPRIATE CEREMONY TO THE MEMORY OF
THE UCRANIAN PIONEERS WHO FOUNDED THE
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
IN SHAMOKIN, PENNSYLVANIA ON
FEBRUARY 22, 1894
SUPREME ASSEMBLY 1970-1974
PRESIDENT - JOSEPH LESAWYER
VICE PRESIDENTS: JOHN TELUK SENATOR PAUL YUZIK MARY DUSHNYK
V. P. & RECORDING SECRETARY - WALTER SOCHAN
SECRETARY - JAROSLAW PADOKH
TREASURER - ULANA M. DIACHUK
AUDITING COMMITTEE
JOHN HEWYK BOGDAN HNATYUK
IWAN WYNNYK MICHAEL DANYLUK IWAN SKALCHUK
BOARD OF ADVISORS
WASYL DIDUK STEFAN HAWRYSZ TARAS SZMAGALA
BOGDAN FUTY ANNA HARAS DMYTRO POPADYNIA
EUGENE REPEA ANNA CHOPK TAKAS SHPIKULA
MYRON KUROPAS MYROSLAW KALBA ANDREW JULA
ANATOLY DOROSHENKO WALTER ZAPARANUK

Бронзова Пропам'ятна Таблиця, прикріплена до стіни Української Будівлі праворуч входових дверей.

БРЕЖНЕВ СЕРДИТЬСЯ НА ЗСА ЗА ПІДДЕРЖКУ ІЗРАЇЛЬСЬКО- ЕГИПЕТСЬКИХ ПЕРЕГОВОРІВ

Москва. — Генеральний секретар ЦК КПСС і голова Президії Верховної Ради СРСР Леонід І. Брежнев натаврував З'єднані Стейти Америки за те, що вони підтримують безпосередні переговори між Єгиптом і Ізраїлем та заявив, що Москва і далі сприятиме ідеї скликання Женевської конференції для пологодження близькосхідних проблем і підписання мирового договору між арабськими державами і Ізраїлем, як це було узгоджено між Москвою і Вашингтоном в жовтні минулого року. Виступаючи на парадному обіді в честь сирійського президента Гафеса ель Ассала, який під час виступу пору перебуває з офіційною візитом в Советському Союзі, Брежнев робив враження, що Советський Союз і далі виступатиме проти тих арабських держав, які взагалі відкидають форму переговорів з Ізраїлем, але також опонуватиме проти відірваних переговорів, які на думку советського верховоду не доведуть до справжнього замирення на Близькому Сході. Брежнев, як інформує советське пресове агентство ТАСС, вважає, що відокремлені єгипетсько-ізраїльські переговори, що іх розпочав президент Анвар ель Садат в листопаді м. р., вказують на єгипетську легковажність і поступовий відступ від ранішніх позицій. Тепер, заявив Брежнев, — не час займатися безпринциповою політикою і маневруванням, а треба якнайшкороше скликати заплановану раніше мирову конференцію в Женеві. Жевська конференція, твердив політичний спостерігач і кореспондент, принесе безперечно багато більше користей для СРСР і поверне його вплив на розвиток подій на Близькому Сході, який Москва втратила після того, коли Єгипет викинув з країни усіх советських військових і цивільних "дорадників" в 1972 році. Спільна американсько-советська декларація, яка була проголошена в Нью-Йорку в жовтні м. р. з метою припинити скликання Женевської конференції, дещо поправила позицію Москви на Близькому Сході, але безпосередні переговори Садата з прем'єр-міністром Бегіном і представниками ізраїльського уряду знову відсунули в тій советській посередницьку роллю, як зрештою і саму можливість відбуття конференції.

Не зважаючи на советський тів, викликаний нібито відокремленою американською політикою і відступленням від спільної дії, Леонід Брежнев все таки не вважав за відповідне заступувати самі мирові переговори в загальному. Він тільки підкреслює, що "імперіалісти намагаються розколоти вільний рух арабів, знайти серед них співробітників і капітулянтів в заміну за обіцянки економічної допомоги". Советський Союз, мовляв, все ще підтримує свою ранішню позицію, яка включає відтягнення усіх військових частин Ізраїля з окупованих арабських земель і створення незалежної палестинської держави, — заявив Брежнев.

Найвищий Суд дозволяє видобувати нафту біля східного побережжя

Вашингтон. — У вівторок, 21-го лютого, Найвищий Суд вирішив, що американські фірми, якім уряд ЗСА ще в 1976-му році продав нафтові поля в Атлантичному океані біля берегів Нью Джерзі, Делаверу і Лонг Айленду, такі можуть розпочати вертикальну торгівлю нафтою за тим паливом. Суд відкинув клопотання ряду організацій охорони довкілля, які твердили, що видобуток нафти та газу дуже ушкодять побережжя, зокрема пляжі та заповідники для диких птахів. Відкидаючи це клопотання, члени Найвищого Суду заявили, що нафтові фірми зобов'язалися прикласти всіх зусиль, щоб зберегти довкілля, а обидві Палати Конгресу схвалили дещо відмінні законопроекти, які пропонують встановити високі фінансові карі для тих фірм, які спри-

чинили б ушкодження довкілля на берегах ЗСА. Зразу після рішення Найвищого Суду речник фірми "Ексон" повідомив, що його корпорація почне "експлораторне" вертіння за нафтою і газом біля південного побережжя Нью Джерзі десь за три тижні. Проте, передбачають, що шойно десь за вісім років можна буде добути поважну кількість нафти з тих джерел.

Уряд президента Картера надіється, що ці нові джерела нафтової ропи сприятимуть до зменшення енергетичної проблеми країни. Міста та містечка на берегах Нью Джерзі, Делаверу і Лонг Айленду сподіваються, що вертіння за нафтою в їхніх околицях спричиняться до створення нових zatrudnень.

"НА РУССКОМ ЯЗЫКЕ"

(С. Г.). В останньому (6, 1977) випуску наукового двомісячника "Український біохімічний журнал", видаваному Інститутом біохімії ім. О. В. Паладіна при Академії Наук УССР в Києві, надруковано на останній сторінці обкладинки таку заяву редакції (російською мовою): "За постановою АН УССР н. 13793 з 9 серпня 1977. "Український біохімічний журнал" від 1 січня 1978 р. буде виходити російською мовою". Ніяких коментарів чи висновок причин цієї зміни не подано.

З русифікацією цього наукового журналу фактично перестав існувати останній український медичний журнал в Україні, бо інші ще раніше ліквідовано і на їх місці появляються російські журнали "Врачебное дело", "Клиническая хирургия", "Офтальмологический журнал" тощо. "Український біохімічний журнал", заснований 1926 р., друкував досі статті українською мовою, але мусів теж віддати свої сторінки для статтей мовою російською. Останній, 6-ий випуск журналу за минулий рік приніс усі 17 статтей українською мовою, тільки відділ оглядів поданий по-російськи. Та українська мова й українська медична термінологія мусіли немаю драгувати московські кадри, що засіли в АН УССР, тож тепер, коли советський уряд дозволяє собі прилюдно покіпати з ним самим підписаних Гельсінкських міжнародних умов, щодо прав людини і народів, настав пригідний момент ліквідувати ще одну українську позицію. Всіх, хто проти цього відважиться протестувати, можна тепер безкарно обвинуватити в "антирадянській пропаганді".

М. РУДЕНКО: ЄДИНИЙ КРИТЕРІЙ ДЛЯ ОЦІНКИ СУСПІЛЬСТВА — СВОБОДА СЛОВА

Нью-Йорк (Пресова Служба ЗП УГВР). — У самвидаві поширюється повний текст останнього слова Миколи Руденка на суді в червні 1977 року. Подіємо його в цілості; попередньо на Заході існували лише короткі витяжки того знаменного виступу українського письменника.

Микола Руденко

"Громадяни судді! Сьогодні перед судом стоїть Слово. Пригадуйте? Спокійно було Слово і Слово у Бога і Слово було Бог. Усе через Нього сталося, і без Нього ніщо не сталося, що сталося.

Так починається Євангеліє від Йоана. Як би ми не заперечували ідеалізм а все ж істина лишилася: людина з'явилася на землі тоді, коли на земській кулі з'явилось слово. Немає слова — немає людини.

Кажуть, людина створила працю. Але працюють й бобри — звалюють дерева, будують греблі. Позбавити людину праці — рівнозначне з позбавленням її Природи. Помилки тут немає, але немає теж й цілковитої правди. Можна заперечити: в роботі бобрів немає свідомості, а в почині праці людини стоїть Думка. Так, це правильно. Але Думка і Слово — це властиво одне й те саме, бо ж ми, як відомо, думаємо з допомогою слів. Отже, хочемо ми, чи ні, а мусимо визнати: людина бере початок від Слова. Можна ще сказати й так: Слово знайшло себе в Людині. Воно, Слово, знаряддя самого Всесвіту. Це — Логос, — себто знання Всесвіту про самого себе. Всесвіт не просто існує, він повинен знати як і задля чого він живе. Живе він задля того, щоб думати. Осмислює себе з допомогою Слова. Осмислює себе в Людині...

Звідси виходить, що вам, громадяни судді, доводиться сьогодні судити Всесвіт.

Нова форма комунікату західних держав в Београді включає оборону прав людини

Београд, Югославія. — Ройтер інформув, що західні держави — учасники другої фази Європейської Конференції для справ безпеки і співробітництва, яка тепер добігає до кінця в Београді, Югославія, запропонували нову форму кінцевого комунікату, яка включає оборону прав людини в Советському Союзі й інших комуністичних державах, як також у шлому світі. Як треба було сподіватися, делегації Советського Союзу і його сателітів категорично протестували проти цього документу і голосували проти його прийняття. Голова советської делегації Олій Воронцов заявив, що перед голосуванням, не проєкт західних держав не може бути прийнятий, бо він порушує основні принципи Гельсінкської угоди і не є згідний з духом Гельсінкської Конференції. Західний проєкт комунікату закликає до посиленої акції злуки родин, полетів у подорожуваннях в комуністичних країнах, приспівуванням інформації і знесення дискримінації супроти тих осіб, які бажають добровільно покинути свою країну і переселитися до іншої.

ЮВІЛЕЙНА ПЛИТА...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

лоніалізму на „нашій, не своїй землі!“

На другому боці тієї ювілейної плити Бандуристів — шість повнозвучних пісень Капелі, в супроводі бандур: „Нечай“ (улюблена пісня нашого славного, покійного Нестора Гордовенка); „Діду мій Дударіку“ (Леонтовича, що до його століття присвячено цю плитку); „Взяв би я бандуру“ (з заспівом ультра-баса Володимира Тисовського, що не знати чи заспіває ще так після своєї трагедії на дорожці); „Казала дівчина“ (чудова, грайлива інтерпретація Петра Потапенка, з батьківською пороною: „живи сину, та вважай“ — молодий не зачіпай). Мабуть бандуристи сердиті будуть на нього за таку пуританську порадку); „Лебеді“ (чудова оригінальна композиція Григорія Кистаго, із заспівом нашого Каруза, адвоката з Клівленду, Юрія Оришкевича. Люблю його спів — сердечний, запальний і дивує, що скільки втрачає адвокатського заробітку, мандруючи з бандуристами. Серце таке українське має, дай йому Боже здоров'я!); і нарешті пісня про великий гріх тим,

що залицяються до своєї куми. Звучить та пісня так широко, ніби й справді наші бандуристи бояться того смертельного гріха.

Взагалі, — чудова плита і для нас, однолітків з такими як Кистай, Потапенко, Цюра, Півко й інші ветерани з Капелі, а особливо для наших горобенят, що туляться ще під батьківськими стріхами; що мають такий, здається несподіваний, пістичний романтизм і до бандури і до Авраменківського динамічного, кольористого поля на цьому континенті, що безперечно врятували нам багато юних від темних манівців.

Батьки! Купіть цю плитку негайно для ваших юних і не народжених ще нащадків України. Оплатити вона вам сторицею.

Плиту можете виписати просто від капелі, за 6 доларів на адресу: Ukrainian Bandurists Chorus, P.O. Box 119, Hamtramck, Detroit 12, Mich. USA.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСоюзу!

ПІДГАЄЦЬКІ ЖИДИ...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

помер в 1965-му році, почув вістки, що нацисти ловлять всіх жидів в доволі різних місцях та ввозять їх до концентраційних таборів“.

Г. Грау, розповідала далі про Шніцера, втік разом з нею і з дружиною Зельдою до недалекого лісу з наміром повернутися до села на другий день та забрати своїх батьків і 6-літню дочку. Але „на другий день“ було вже запізно: батьки, дочка та багато інших жидів були вже мертві. Їх розстріляли нацисти.

Переживаючи в лісі, родина Грау була б згинула з голоду, коли б не Роман Біленький, який доставляв їм харчі до землянки та ще й вчасно остерігав перед нацистами, що шукали за ними. З часом до цієї родини прилучилися ще й інші жиди, яким вдалося втекти від німецьких облог і куль, і група зросла до 23-ох осіб. Біленький, обидва християни-євангелісти, переховували їх у кількох землянках і, ризикуючи життям, доставляли харчі.

Кінець війни застав родину Грау в Австрії. В 1949-му році вони прибули до ЗСА на постійний побут. Сабіна Грау одружилася з Генрі Шніцером, який пробув п'ять років в концентраційному таборі під час війни. Сьогодні вони є батьками двох дітей, 23-річного Стівена і 19-річної Сузанны. Г. Шніцер є власником підприємства в Мангеттені, а його дружина займає становище асистента управителя в Першій федеральній шкільній в Рого Парк, Н. Й.

З 23-ох врятованих Біленькими жидів сьогодні 18 ще живе. Більшість з них проживають в околицях Нью Йорку, декілька в Канаді, а одна особа в Ізраїлі. Вони довгі роки старалися спровести Біленьких до ЗСА. Батько Романа не дочекався — він кілька років тому помер. Щойно цього року „обставини дозволили“ їм купити Романові квиток на літак в обидві сторони та спровести його сюди, — сказано в газеті.

„Це була чудова подорож“

рож і поновна зустріч“, — сказав Р. Біленький, якого приятелі жиди щедро обдарували різними подарунками перед поворотом в Україну. Р. Біленький працює на залізничній станції в Підгайцях, має дружину, три доньки і четверо внуків. Він їм рівнож повів дарунки від жидів. Деякі дарунки прийшлося йому залишити, бо вже не було місця у валізі.

„Роман був приголомшений нашими великими будівлями і крамницями — закінчувала розповідь п-і Шніцер — але коли настали дві снігові, він зовсім не був заскочений. Коли ми нарікали, що міські власті не прислали снігопługів, щоб прочистити вулиці, він тільки засміявся, взяв лопату і прочистив хід та в'їзд до нашого гаражу“.

Батьки! Заважіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, в нашій громаді і у вільному світі нового світового гелена!

Замість квітів на свіжу могилу Дорогого, Шанованого
бл. п. проф. Михайла Тершаківця
Батька моїх Дорогих Приятелів від дитинства,
складаю 25.00 доларів
на Наукове Товариство ім. Шевченка.
Дарія Ш. ЛОМНИЦЬКА

Замість квітів на свіжу могилу
Дорогого Приятеля і Товариша шільної лавки
бл. п.
д-ра мед. Ігоря Цимбалістого
на Наукове Товариство ім. Шевченка
50.00 доларів складають
Ярослава й Ярослава ПАНЧУКИ з Родиною
Чикаго, Іл.

Об'єднання б. Вояків Української Армії
(ОБВУА) в Чикаго, Іл.
повідомляє, що

СЛ. П.
ІГНАТІЙ КУТКО

довголітній прапороносець Відділу відійшов у Вічність,
на 79-му році життя, 9-го лютого 1978 року.
Урядові Відділу з прапором, яким він прощав друзів,
відправили його в Останню Дорогу.

Відділ ОБВУА

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що дня 15-го лютого 1978 року, по короткій, тяжкій недузі,
відійшов у Вічність, на 53-му році життя,
наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, СИН, БРАТ і ВУЙКО

бл. п.

ВОЛОДИМИР ІВАН БІЛЕНЬКИЙ

уроджений 21-го серпня 1924 р., в Судовій Вишні, Україна.

Тіло Покійного похоронене 18-го лютого 1978 року з церкви св. Івана Хрестителя,
Випани, Н. Дж., на цвинтарі „Гейт ов Гевен“ в Гановер, Н. Дж. (Gate of Heaven Cemetery,
Hanover, N.J.).

Горем прибиті:

дружина — МАРІЯ
сини: ВОЛОДИМИР і ІВАН
мама і вітчим: ОЛЕНА і ІВАН КУСІ
брати:

РОМАН з дружиною ТЕРЕСОЮ
МИХАЙЛО з дружиною ІРИНОЮ і дітьми:
ХРИСТИНОЮ, ВІРОЮ і СТЕФКОМ

Ближча і дальша Родина в Америці, Канаді, Польщі і Україні

В пам'ять Найдорожчого Сина, дарую 50.00 дол. на Фонд Катедри Українознавства
в Гарварді.
Лейк Ворт, Флориди
Мама — ОЛЕНА БІЛЕНЬКА-КУСА

В ПЕРШУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

нашого Надорожчого і ніколи Незабутнього
МУЖА, БАТЬКА і ДІДУСЯ

бл. п. о. крилошанина

ЙОСИФА ЧАЙКОВСЬКОГО

в суботу, 4-го березня 1978 року

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ і ПАНАХИДИ

в Торонто, Канада і Денвер, Кол.;

в Чикаго, Іл., в церкві св. Володимира і Ольги;

в Лос Анджелес, Кал., у церкві Різдва Пречистої Діви Марії.

Дружина — СТЕФАНІЯ ЧАЙКОВСЬКА
Донька — МАРІЯ ФІГЛЮС
Син — ОЛЕГ ЧАЙКОВСЬКИЙ
з Родинами

У глибокому смутку сповіщаємо Рідню, Приятелів і Знайомих,
що в четвер, 16-го лютого 1978 року, після короткої і тяжкої недуги,
відійшла від нас у Вічність

бл. п.

ІРЕНА з ЛИСЯКІВ СТРИЙСЬКА

вдова по БОГДАНОВІ СТРИЙСЬКІМ, народжена у Станиславові.

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбудуться в похоронному заведенні Kolodey.
ПОХОРОН відбудеться з того самого заведення, 18-го лютого 1978 року, о год. 8:30
ранку, до церкви св. Йосафата, а після на цвинтар св. ап. Петра і Павла, Парма, Огайо.

З великим жалем:

син — АНДРІЙ
сестра — МАРТА ВЕРЕМЧУК з родиною
сестра — НАТАЛІЯ КИСЛІВСЬКА з родиною в Україні
братова — МАРІЯ ЛИСЯК з родиною
швагрова — ГАЛІА ПОПЕЛЬ з родиною

Замість квітів на могилу

бл. п. Стефані Варехи з дому Яремкевич
зложили на цілі НТШ в ЗСА:
Марія і Омелія Омелієвські \$25.00
Евгенія і Володимир Колі 10.00

В пам'ять нашого дуже Шанованого і Любленого
Директора Тернопільської Гімnazії

бл. п. проф. Михайла Губчака
складаємо 150.00 доларів
на збірник „Шляхами Золотого Поділля“.
Д-р Роман і мгр Ольга МОРОЗИ

Ділимося сумною вісткою
з Рідною, Приятелями і Знайомими,
що дня 21-го січня 1978 року відійшла у Вічність,
на 92-му році свого трудовитого життя,
наша Найдорожча
МАМА, СЕСТРА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

бл. п.

ТЕОФІЛІА ДМИТЕРКО

з роду КАШТАНЮКІВ

вдова по священникові.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в неділю, 22-й

понеделок, 23 січня ц. р. в похоронному заведенні Музика і Син, Чикаго, Іл.

ПОХОРОН відбудеться у вівторок, 24-го січня 1978 р.,

о год. 10-й рано з собору св. Володимира і Ольги, на цвинтар св. о. Миколая в Чикаго, Іл.

В глибокому смутку:

син — РОМАН з дружиною РОМАНОЮ
внук — БОГДАН з дружиною КЕЙТ та
дітьми ХРИСТОЮ і МИХАЙЛИКОМ
сестра — ЕВГЕНІЯ ВАШИНСЬКА
сестра — ОЛЬГА ХОМКО з родиною
в Україні

братанка — ДАРІЯ з мужем ІВАНОМ
МЕНШІНСЬКИМ
братанок — ВОЛОДИМИР КАШТАНЮК
з дружиною ДЗІДОЮ і дітьми

сестринки:
БОГДАН ВАШИНСЬКИЙ з дружиною
НІЛЕЮ
ВОЛОДИМИР КОЗАК з дружиною
ІРЕНОЮ і донькою РОКСОЛЯНОЮ
Ближча і дальша Родина в ЗСА, Канаді,
Україні і Польщі

ПОДЯКА

Щиро дякуємо о. митратові Маріанові Бутринському,
парохові собору св. Володимира і Ольги, за заупокійні
відправи та за його зворушливі слова над домовиною
Покійної. Зосібна, сердечно дякуємо всім Рідним,
Приятелям і Знайомим за їх слова потіхи, за квіти і
пожертви, та за участь в похоронах. Також дякуємо
похоронному заведенню Музика і Син, за своєське
переведення похоронів.

Син — РОМАН ДМИТЕРКО з дружиною
РОМАНОЮ
Внук — БОГДАН ДМИТЕРКО з родиною

Пожертви в пам'ять Покійної призначено: На Служби
Божі — \$88; на Колегію св. Софії в Римі — \$70; на старечий
дім в Аргентині — \$50.

Ділимося сумною вісткою
з Родиною, Приятелями і Знайомими,
що з волі Всевишнього відійшла у Вічність,
19-го лютого 1978 р., на 69-му році життя,
моя Найдорожча ДРУЖИНА

бл. п. ВАРВАРА

з ТОМАШІВСЬКИХ ПЛАХТІЙ

ПАНАХИДА — у вівторок, 21-го лютого 1978 р.,
о год. 7:30 веч., та в середу, 23-го лютого 1978 року в похоронному заведенні Петра Яреми, 129 East 7th Street, New York, N.Y.

ПОХОРОН і БОЖЕСТВЕННА СВЯТА ЗАУПОКІЙ-
НА ЛІТУРГІЯ відбудеться у четвер, 23-го лютого 1978 р.,
о год. 10:30 ранку у церкві св. Юра при Схід 7-й вул.
в Нью Йорку.

Тлінні останки Покійної спочинуть на цвинтарі св.
Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку залишений —
МУЖ
і ближча та дальша Родина в Чикаго, Польщі
і в Україні

В пам'ять Дорогого і Незабутнього Професора

бл. п. д-ра Михайла Тершаківця
складаю на потреби НТШ в ЗСА
суму 25.00 доларів.

У глибокому смутку Достойній Родині Покійного
висловлюю мої найглибші співчуття.

Д-р Микола ВАЩИК

Замість квітів на свіжу могилу Дорогого

бл. п. проф. д-ра

МИХАЙЛА ТЕРШАКІВЦЯ

жертвуюсню 50.00 доларів

на Патріарший Фонд.

Опечалений Родині Покійного складають
найщиріші співчуття —
Теофіл і Іванка КУЛИК

Два передові
українські ансамблі
„ІЗМАРАГД“ і „ІСКРА“

ЗАБАВА

Субота, 4-го березня 1978 року, год. 9-та вечора
Елегантна зала Armenian Center, 630 Друга Аве., Нью Йорк, Н. Й.
(Ріг 34-ої вул. і Друга Аве.)
Вступ: \$6.00 у передпродажі, \$7.00 при дверях. Студенти — \$5.00.
Квитки можна набутти заздалегідь в українських крамницях АРКА, ЕКО і СУРМА.

